

opusdei.org

Desetljeće Chilawee Trails Camp-a

Instruktorica logora Sarah Helmers govori o njezinih deset godina u dubokim šumama Ontaria gdje je provela mnoga uzbudljiva ljeta. Logor Chilawee za djevojke su začele 1994.g dvije žene iz Ottawe i od tada je sve krenulo s napretkom.

13.01.2005.

Ovog ljeta sam bila voditelj dramske sekcije u Chilawee Trails Campu za djevojke smješten

blizu gradića Barry/s Bay u Južnom Ontariu. To je bilo jednotjedno logorsko iskustvo u divljini.

Ove godine je bilo posebno slavlje povodom desete obljetnice. Kad je stigao kraj našem druženju

nakon tjedan dana, svi smo bili tužni što moramo ići kući.

Shannon Hale, 14, koja je tu bila i ove godine, mi je rekla: //tek dvije godine dolazim tu, a već sam

stekla prijateljstva s divnim curama, za cijeli život.//

Madeleine Martin, 15, je promaknuta u Savjetnika u Ch. Campu (CIT). Ona kaže: //Za vrijeme boravka u Campu, imala sam priliku sresti cure kao što sam ja. Postale smo dobre prijateljice

i ostale u kontaktu do kraja godine. Preko e-mailova i pisama se potičemo i ohrabrujemo dok

se opet ne sretnemo. //

Uvijek na kraju druženja u
Campu, prijateljstva dođu do te faze
da je teško reći Zbogom.

Pitamo se da li ćemo moći doći opet
nagodinu, a još više kako pretvoriti
ostatak godine

što više sličan životu ovdje.

Još od samog početka u logoru se
potiče na one prave životne
vrijednosti koje mi mladi toliko

trebamo: sposobnost ustrajanja za
stvarno prijateljstvo te rad na samom
sebi. Kako se to događa?

Snaga i duh su poslije boravka u
Campu toliko ojačani, što je ustvari
posljedica inspiracije jednog

Sveca.

To je bila poruka Sv. Josemarije
Escrivá koja je potakla dvije majke;
Kathy Clark i Patty Dupuis,

iz Ottawe, da pokrenu tu inicijativu
koja će pomoći djevojkama da se
opuste, zajedno zabave i

upoznaju dublje svoju osobnost.

Ta misija je ostvarena i uz pomoć
iskusnijih djevojaka kao što je
Shannon koja mi je rekla da

je to na nju jako pozitivno utjecalo
jer je tu neopterećena; ne mora biti /
cool/ i može biti onakva kakva jest.
Također kaže da su joj razgovori s
osobljem jako pomogli da poboljša
svoj karakter

i da je općenito otkrila i aktivirala
mnoge vrline.

Sv. Josemaría Escrivá je uvijek
naglašavao da upravo živjeti
svakodnevni život i biti ustrajan u

njemu je najbolji put u svetost; dobro obavljati svoje dužnosti, biti dobar prijatelj, supružnik ili dijete.

Ta je poruka za one najobičnije ljude koji žive u svijetu, koji vole život i koji ga žele stalno usavršavati i podići na razinu kako to nudi Dobri Bog.

Ako gledamo ovdje na zemlji i u prirodi, vjerojatno je Chilawee Trails Camp /najzemaljskije/

mjesto gdje djevojke mogu naučiti provesti ovu poruku u djelo.

Osoblje uči mnogo o tome kako pomoći da se cure zabave; Shannon kaže da je glavni razlog

uspjeha Campa taj što osoblje ima poštovanja za sve tipove djevojaka.

Meaghan, 16, njezina starija sestra je također bila u CIT. Ona kaže da je bila sretna što imaju

kapelu u Campu. Presveti Sakrament je bio izložen cijelog dana i skoro svi bi se pomolili

nekoliko minuta u njegovoj prisutnosti.

Atmosfera u logoru nam pomaže rasti duhovno na najnormalniji način.

Poslije nekoliko godina omogućeno je da dođe obližnji katolički svećenik i slavljena je

Sveta Misa svako jutro u Campu.

Odnedavno dolazi svećenik Prelature Opus Dei svaki dan slaviti Misu, obavljati ispovijed i svima pomoći duhovno, koji to žele.

Katolici i drugi kršćani, a i oni koji to nisu dolaze svake godine jednako se odmoriti i uzdići

do molitvenog duha. Tako lakše provedu dan.

Shannon je naznačila da je upravo osoblje to koje živi istinsku vjeru i to kroz primjere kako rasti

u duhu, jer te cure imaju vrijednosti, moral, i ciljeve u životu.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/desetljece-chilawee-trails-
camp-a/](https://opusdei.org/hr-hr/article/desetljece-chilawee-trails-camp-a/) (23.02.2026.)